

28. 4. 2024 – 4. po Velikonoční Cantate – Pane, kam jdeš?

Čtení: Jan 13,33-14,8

Písně: 38 – Pán Bůh je síla má; 4 – Jen Ty Pane můj; 1
2 – Hospodine, Pane náš; 115 – Bůh je náš Pán a Král;
188 – Neskládejte v mocných naději; 314 – Za dar slova

Bůh měří jinak než my ...**Pane, kam jdeš?**

Žijeme v době, kdy není jednoduché být člověkem věřícím v Boha a nebrat na serio (vážně) své křesťanství. Víra lidí, kteří berou Křesťanství vážně je často zkoušená. Když bereme vážně (na serio) víru vůbec neznamena, že nebudou zkoušky, problémy anebo, že budeš svoboděn od utrpení. Když lidé nevěřící kolem nás vidí, jaké těžké věci prožíváme v našem životě, tak si kladou otázku „Kde je tvůj Bůh?“

Kde je tvůj Bůh? Co my děláme? Ukazujeme na to, co se odehrálo víc jak před 2000 lety. A není se čemu divit, když se nás tak ptají a my tak odpovídáme. Oni mají zájem o Boha, který působí nyní dnes, tady.

Jan 13,33 – 14,8 – to jsou slova Ježíše!

Ježíš v tomto momentu hovoří, že je opouští, ale nechává zaslíbení, které se dotýká budoucnosti a je naději pro dnešek pro mne i pro tebe. Je zapotřebí jenom jedné věci, kterou řekl Ježíš, aby to se stalo skutečností. Je zapotřebí VÍRY. Zamysleme se nad učedníky, ze všeho zrezignovali, opustili své domovy, své rodiny, svou práci ... všechno vsadili na Něho, tak lidsky můžeme říci. Během 3 let jsou ve dne i v noci u jeho ramenou. A nyní po těch třech letech jim říká, že je opouští. Jak bys ses cítil?

Oni cítili strach. Ježíš říkal, nebojte se, oni měli obavy. Dobře že byli tak blízko něho, a mohli za ním s tím přijít. Máme tady 4 osoby, které se ptají, Petr, Tomáš, Filip a potom Juda.

Petr: Kam jedeš? 13,36 – 14,2

Jaká je odpověď Ježíše? Pánové, jdu domů. Připravít vám místo. Top je zaslíbení. Víš, že jednoho dne budeš mít dům. Ne ten, který jsi ty postavil ale ten, který ti připravil Ježíš. Slovo příbytek (dům) je to samo slovo, které používá ev. Lukáš, kdy čteme, že pro Marii a Jozefa nebylo místa v hostinci. Na Ježíše nikdy tady nečekal, ale Ježíš říká: Jdu vám připravit místo. Tam jste očekávání, chtění já na vás čekám. Jste pozvání. Potom přichází Tomáš s další otázkou: Pane, jak můžeme znát cestu? Před tím Ježíš řekl, že cestu znáte a místo znáte. A Tomáš říká, ano to souhlasím s tím, že jdeš k Otci, ale jestli máme odkryt tu cestu tak potřebujeme aspoň mapu. Když ukážeš místo, kam jdeš tak také ukážeš cestu, která k tomu vede. Jestliže nás chceš opustit tak dej nám aspoň mapu, nějaké ukazatele, kde můžeme Tebe najít. Jaká je odpověď Ježíše? „Nepotřebujete mapu.“ Potřebujete osobu. Cesta k Otci je o vztahu, jestliže půjdeš za mnou, říká Ježíš, nalezněš cestu. Tady nejde o mapu tady, jde o osobu. Někdy už jsem tady vzpomenu o Válce a nyní znovu. Tentokrát z Vietnamu.

Jeden americký pilot bys sestřelen a při pádu se katapultoval, otevřel se mu padák, když dosednul na zem tak rychle odřal provazy k padáku a byl v napěti, kdo ho dřív objeví, jestli ti z jihu nebo ti ze severu. Náhle vyskakuje Vietnavec s dlouhou mačetou a pokazuje mu, aby šel k němu a za ním. Ten z toho buše začíná mávat s mačetou a klesti cestu v té džungli. Američan už je nervózní, a začíná se pořád ptát, kde je cesta, kde je cest, Wer is the wei? A když byl už unavený, ten z džungle těmi otázkami, otáčí se a takovou špatnou angličtinou jako je ta moje odpovídá „aem the wei“. Nepotřebuješ mapy, nepotřebuješ instrukci, **potřebuješ osoby. Abys mohl trefit domů.** Jestliže dáš nám ten kousek popsaného papíru tak nás to uspokojí, takové měli učedníci očekávání. A Ježíš: cestu najdeš skrze mne. Nikdo nedojde k Otci, jak jenom skrze vztah se mnou. Není jiné pravdy kromě mne, není jiného života kromě mne, protože já jsem život. My, když hovoříme o věčném životě, hovoříme o tom, co se má teprve začít v budoucnosti a co říká Ježíš? Když bychom měli napsat definici věčného života. Byl bych zvědav na naše odpovědi. Jaká je odpověď Ježíše? „A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista“ (Jan 17,3) Tomáši – nepotřebuješ mapu, ty potřebuješ mne, potřebuješ osobu. „Ve vztahu se mnou“ říká Ježíš, nalezněš cestu, nalezněš pravdu, nalezněš život, nalezněš Otce. Nyní přichází Filip – „Pane ale jaký je Otec?“ pro něho asi byl otec soudce, plný hrůzy, vyvolávající obavy. „Ježíši, ukaž nám Otce, ukaž nám, jaký je opravdový Bůh! Jaký je otec, a pak mu budeme důvěřovat.“ Jak odpověděl J. Jak poznáváme, že mluvíme o té, a ne o jiné osobě z lidí? Z jakých zdrojů získáváme informace – skrze slova a skrze skutky. Ony ukazují pravdu o člověku. Tak to je i s Bohem. Můžu? Mohu Ho poznat skrze slovo a skutky. Jan 14, 9-11 „Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li (jeli to pro vás těžké), věřte aspoň pro ty skutky!“ Co tady ve skutečnosti tady hovoří Ježíš? Mnoho lidí má pokřivený obraz o Otci, ze svého domova ... Ježíš říká, jestli chceš vidět Otce tak musíš se dívat na mne. „Já a Otec jsme jedno“ Neboj se Otce, neboj se, On je takový sám jako já“ říká Ježíš.

Je místo. Je domov. Čekají tam a je osoba, za kterou když jdeme tak se dostaneme na to místo. Nemůžeme žít, když máme sny o budoucnosti – bez toho co nám říká Ježíš „Dnes, nyní mi důvěřuj“ Jan 14,18 „Nezanechám vás osiřelé.“ Ježíš říká – mimo to, že vás opouštím, tak neudělám to, jak někdy to dělají rodiče vzhledem svých dětí, když je opouští. Pošlu k vám někoho. Někoho, kdo bude více vhodnější než já – říká Ježíš. 28 verš Ježíš říká: „měli byste se radovat, že jdu k Otci;“ V této chvíli mezi minulostí a budoucností, která byla neznámá, ztratili 3 věci: 1 - ztratili Jeho moc. 2 -ztratili jeho přítomnost. 3 – ztratili jeho pokoj. Jan 14, 12-14 – „Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já

jdu k Otci. A o cokoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním. (splním to)“ tyto verše nám ukazují, aby učedníci měli povědomí, že toho, čeho se báli, že to tratí. Přítomnost, moc, pokoj, že to vše budou mít. „myslíte, že steatite moc“ odpověď Ježíše je: „Uděláte více, než jsem udělal já“ Nikdy pod vlivem kázání Ježíše se neobrátilo 3000 lidí. Najednou když Ježíš byl skrze svého ducha v člověku, na jeho kázání se obrací 3000 lidí. Mýlíte, že ztratíte moc? To není pravda. Lépe je, abych odešel, protože to uvolní moc působení skrze váš život, mojí moc – říká Ježíš. Neztratíte – ona se objevovat ve vašem životě. Jaký je rozdíl mezi křesťanem a nekřesťanem? Když se někdo na nás dívá, může říci: Vidím v tobě život Ježíše. Jednou byla evangelizace a byl poslední večer. Přichází 9. letý chlapec. Lidé přicházeli, a když se pomodlili, odešli, ale on pořád stál. Evangelista k němu přijde a ptá se. Co očekáváš? On se ho ptá: pane kazateli, říkal jste, že Ježíš může vejít do mého srdce. Ale já jsem takový malý a On je takový veliký. Když On přijde do mého srdce, tak bude ze mě čouhat (vyčnívat).“

Vyčnívá z tvého a mého života Ježíš? Vyčnívá Ježíš ...

Příklad z setkání s muslimem - darované evangelium o Ježíš, celé o něm mluví a v koránu jen tak málomluv o něm, ale musíš být jak On, a nezkoušej to jinak. Podívejme se na tuhle žárovku a vidíš tam tu – ta sama elektřina... Když přebíral ode mne evangelium Lukáše, tak jej líbal a přitiskl k svému srdci ... Děkuji, děkuji tak dlouho jsem na cestě v křesťanské Evropě a nikdo mi tuto vzácnou, svatou knihu ještě nedal... Vyčnívá s tebe Ježíš?

Jakým způsobem ta moc může být přítomna v našich životech? Dvě důležité podmínky. 1. Musí to umožnit, aby Syn přinesl chválu Otci. „O cokoliv poprosíš a ta věc přinese oslavu Otci, tak se stane“. 2. máme se modlit ve jménu Ježíše. Tady nejde o nějaký vzorec nebo soupis požadavku, tak jak někdy jsme vyslaní ženou do supermarketu a na konci toho je obrat – ve jménu JK. To není modlitba ve jméno JK. Jak vypadá modlitba ve jménu JK? Nyní moc nepoužíváme šeky. To je tak jak by to bohatý člověk podepsal šek na obrovskou částku, můžeš jít do jakékoli banky a ta částka bude tvoje. Víš Proč? Protože to, o co ty žádáš, o to žádá majitel toho šeku, který disponuje veškerou hotovostí. Musíme ovšem znát vůli vlastníka ... musíme znát vůli toho co chce Ježíš. To chce Tvůj syn, a proto se o to modlím. Jak v bance bude odpověď. Proto je tak důležitou věcí chodit s Ježíšem. Když nechodíme blízko s Ježíšem tak nevíme, jaký má myšlenky, touhy, sny, co v tuto chvíli dělá, co chce udělat. Rozumíme nyní, jak je důležité chodit v blízkém vztahu.

Když se toto neděje tak nevíme, co On chce. Ale když víme, co chce, začínáme se modlit a začíná se objevovat Boží moc. Nedostáváme, protože neprosíme o to, co chce Ježíš. Mezi minulostí a budoucností můžeme mít větší moc, než ji prokazoval Ježíš, když byl na této zemi. Není to uvěřitelné, ale On to řekl. Druhou věc, kterou ztratili tak byla Jeho přítomnost. A co jim na to řekl – zvláštní, šokující – „je lépe, když vás opustím“ To není špatné co? Proč? Když byl fyzicky na zemi, tak byl omezen svým tělem. Když byl v Jeruzalémě,

nebyl v Nazaretu, byl by v Praze a nemohl by být v Hošťálkově. ... proto říká je lepší, že odejdu, protože potom všichni budete prožívat moji přítomnost, nezávisle na tom, kde jste. Když byl fyzicky přítomen, byl mimo učedníky, a říká, že když odejde tak bude v nich. Jan 14,23 „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ Přijdeme a budeme bydlet. Je to až neuvěřitelné ale ty i já můžeme být místem domem, ve kterém je přítomnost Hospodina. Otce, Syna, Ducha. Myšlenka abych zůstal fyzicky na zemi je špatná myšlenka. Chci být pro všechny a chci být uvnitř vás. Ztratíte mou přítomnost? NE budu s vámi, je lépe, když mne nevidíte, protože bude ve vás. Přichází Juda: „Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?“ Svět tě nevidí, jenom my. Verš 14,23 je odpovědí, proč svět nevidí Ježíše? Protože můžou Ho vidět jenom ti, kteří Ho milují a jsou mu poslušní. Dnešní lidé a svět mají právo vidět Jeho přítomnost ve tvém a mém životě. To jsou podmínky, aby byla vidět přítomnost Krista. Dnes Miluj Ježíše, dnes mu buď poslušný. Jestliže to nedělám, neděláš, nevidíme Ježíše.

Třetí věc, kterou trátili: pokoj. Tak to prožívali. Ježíš, když odcházel tak nechal tělo Jozefovi, plášť mučitelům, matku Janovi a učedníkům. Učedníkům nechává pokoj. „Nebojte se, můj pokoj patří vám“ je to pokoj, který není závislý od okolnosti.

Byla vypsána malířská soutěž. Téma – obraz, který představuje nejlépe pokoj. Výsledky byly: Babička 80 let, šedivé vlasy, brýle jak víčka ze sklenic, háčkovací dráty, vedle tulící se kocour. Krajina dolina zasypaná bílým jak peřina sních, ticho. Slimák, který pomalu šplhal na lístek. Ale víte, co vyhrálo. Byl skalní útes, obrovské vlnobití, a na skále v trhlině malý ptáček si tam pokojně spí. ... to je pokoj o jakém mluvil Ježíš. Pokoj, který není závislý od toho, co se kolem tebe odehrává. On nám to zaslíbil. Už víme, co potřebujeme mezi minulostí a budoucností? Naše víra se kymácí? Máme chvíle, kdy se ptáme Bože, kde jsi? Přijměme zaslíbení, které Ježíš nechal učedníkům, je pro všechny. Ježíš nám říká: Máš dům, cestu k němu získáš skrze vztah navázaný se mnou. Neboj se Otce. Obdivuješ mne, obdivuješ to, co jsem řekl, jak jsem žil, obdivuješ, jak jsem se choval k lidem, Otec je takový sám.

Když budeš na mne čekat v modlitbě – říká Ježíš. Dostaneš moc pod dvěma podmínkami: má to oslavovat Boha Otce a já musím po tom toužit – říká Ježíš. A mnohé se pohne. Poznáš mou přítomnost, budeš mne milovat a poslouchal. A dám ti způsob na přežití, když jsou problémy, když jsou protivenství, když se děje něco, čemu nerozumíš. Máš ode mne důležitou věc, veliký dárek – POKOJ.

Jak končí ta kapitola: „Vstaňte, pojďme odtud!“ Proč? Jsou věci, které chce Ježíš udělat skrze můj a tvůj život. Co uděláš se slovem, které jsi slyšel? Modleme se.

Požehnaný jarní čas přeje Š. Marosz